

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 8C/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415200033
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Rihák
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1415200033.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudcom JUDr. Karolom Rihákom v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s. so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, proti žalovanej: Y. N.U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X/A, 8841 02 Bratislava, o zaplatenie 1.703,01 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.082,63 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 689,06 eura od 24.12.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.703,01 eura spolu s príslušenstvom. Z opisu rozhodujúcich skutkových okolností v žalobnom návrhu vyplýva, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 24.02.2011 Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov služieb ČSOB POHODA, na základe ktorej zriadil a vedie bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Dňa 09.03.2011 žalobca poskytol žalovanej na základe jej žiadosti v zmysle Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 004128801R finančné prostriedky vo výške 1.000,- eur. Keďže žalovaná poskytnutý úver nesplácala a bola v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, žalobca zosplatnil úver dňa 31.12.2011. Dlžná suma vo výške 1.703,01 eura je vyčíslená k 23.12.2014. Táto suma pozostáva u nesplatennej istiny vo výške 813,27 eura, úrokov z úveru vo výške 544,56 eura, z poplatkov vo výške 35,79 eura a z úrokov z omeškania vo výške 309,39 eura. Na základe Oznámenia a Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu č. III je aktuálna úroková sadzba povoleného prečerpania vo výške 16,90% p.a. Úrok z omeškania si žalobca uplatnil vo výške 9% p.a. Podľa Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie sú čiastky (istina), so zaplatením ktorých je klient v omeškaní úrokom z omeškania a úrokom z úveru. Úroky z úveru a poplatky sú úročené len úrokom z omeškania.

Podaním zo dňa 05.02.2015 žalobca bližšie špecifikoval uplatnenú pohľadávku. Uviedol, že žalovaná počas trvania úverového vzťahu vyčerpala celý limit povoleného prečerpania vo výške 1.000,- eur a v prospech úveru vykonala splátky v celkovej výške 333,52 eura. Z toho suma vo výške 186,73 eura bola započítaná na pokrytie istiny, suma vo výške 20,71 eura bola započítaná na pokrytie úrokov z úveru, suma vo výške 1,87 eura bola započítaná na pokrytie úrokov z omeškania a suma vo výške 124,21 eura bola započítaná na pokrytie poplatkov. Poplatky vyčíslené ku dňu 23.12.2014 vo výške 35,79 eura pozostávajú z poplatku za upomienku vo výške 10,- eur zaslanú žalobcom dňa 03.08.2011, poplatku za prvú výzvu vo výške 35,- eur zaslanú žalobcom dňa 15.08.2011, poplatku za druhú výzvu vo výške 35,- eur zaslanú žalobcom dňa 02.09.2011, poplatku za poslednú výzvu zaslanú žalobcom dňa 21.11.2011.

Dňa 13.10.2011 bola vykonaná na úverový účet úhrada vo výške 80,92 eura, z ktorej bola suma 79,21 eura započítaná na čiastočné pokrytie doposiaľ vyrubných a neuhradených poplatkov.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

Súd vo veci v y k o n a l d o k a z o v a n i e oboznámením obsahu listín: č.l. 3 - Zmluva o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou, č.l. 5 - Žiadosť o poskytnutie povoleného prečerpania, č.l. 7- Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 004128801R, č.l. 8 - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní, č.l. 9- Obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu ČSOB, č.l. 11 - Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky, č.l. 12 - poštová doručka, č.l. 13 - oznámenie o zosplatnení úveru, č.l. 14- poštová doručka, č.l. 15 - vyčíslenie pohľadávky žalobcu, č.l. 27- výpis z účtu žalovanej, č.l. 28- špecifikácia poplatkov, č.l. 29- Výňatok zo sadzobníka poplatkov, č.l. 30- upomienka, č.l. 31- výzva na zaplatenie dlžnej sumy, č.l. 32 - Výzva č. 2 na zaplatenie dlžnej sumy, pričom zistil nasledovný s k u t k o v ý s t a v:

Na základe Zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda uzavretej dňa 24.02.2011 sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť pre žalovanú bežný účet a žalovaná sa zaviazala čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, ak nie je dohodnuté inak. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov majiteľa účtu úročí banka vzniknutú sumu nepovoleného prečerpania debetnou úrokovou sadzbou, vyhlásanou bankou v zmysle všeobecných obchodných podmienok. Na základe žiadosti žalovanej zo dňa 09.03.2011 žalobca oznámil, že vyhovuje jej žiadosti o poskytnutie povoleného prečerpania bežného účtu ("úver") do výšky 1.000,- eur.

V zmysle čl. II ods. 6 podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu klient je povinný zabezpečiť na svojom bežnom účte, ku ktorému je poskytnuté povolené prečerpanie, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich pre úhradu mesačných splátok úrokov, vrátane úrokov z omeškania.

Z dôvodu, že žalovaná ani na niekoľkonásobné písomné výzvy nezaplatila dlžnú sumu, ktorá vznikla neuhradením úrokov, poplatkov a úrokov z omeškania, žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru a listom neuhradením úrokov, poplatkov a úrokov z omeškania, žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru a listom zo dňa 09.01.2012 oznámil žalovanej, že celý jej záväzok s stal splatným 31.12.2011 v súlade s podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu, ktoré sú súčasťou zmluvy. Počas trvania úverového vzťahu žalovaná vyčerpala celý limit povoleného prečerpania, pričom v prospech úveru vykonala splátky v celkovej výške 333,52 eura. Z tejto sumy bola suma 186, 73 eura započítaná na úhradu dlžnej istiny, suma 20,71 eura započítaná na úhradu riadneho úroku, suma 1,87 eura započítaná na úhradu úroku z omeškania a suma 124,21 eura započítaná na úhradu poplatkov. Žalobca účtoval žalovanej poplatky v celkovej výške 160,-eur (poplatok za upomienku zo dňa 03.07.2011 vo výške 10,-eur, poplatok za výzvu zo dňa 15.07.2011 vo výške 35,- eur, poplatok za upomienku zo dňa 03.08.2011 vo výške 10,- eur, poplatok za výzvu zo dňa 15.08.2011 vo výške 35,- eur, poplatok za výzvu zo dňa 02.09.2011 vo výške 35,- eur a poplatok za výzvu zo dňa 21.11.2011 vo výške 35,- eur.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd p r á v n e u z a t v á r a:

Podľa § 708 ods. 1,2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojsť odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "Zákon"), Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w) Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 48 ods. 2 OZ, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd po vykonanom dokazovaní zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.082,63 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 689,06 eura od 24.12.2014 do zaplatenia. Súdom priznaná suma pozostáva z istiny vo výške 689,06 eura, úroku z omeškania vo výške 309,39 eura (k 23.12.2014) a zmluvného úroku vo výške 84,18 eura (k 31.12.2011). Súd naopak žalobu v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 35,79 eura, zmluvného úroku po zosplatnení, t.j. za obdobie od 31.12.2011 do 23.12.2014, v sume 460,38 eura a vo výške 16,9% ročne zo sumy 813,27 eura od 24.12.2014 do zaplatenia, ako aj úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 580,35 eura (zmluvné úroky a poplatky) od 24.12.2014 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol.

Žalobcom uložené poplatky súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže poplatky neboli so žalovanou dojednané individuálne v zmluve o povolenom prečerpaní, ale sú upravené len v Sadzobníku poplatkov ČSOB, ktorý však netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, pričom žalobca ako dodávateľ služby je oprávnený tento sadzobník poplatkov jednostranne meniť bez ohľadu na vôľu dlžníka. Podľa bodu III.6. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, ČSOB je oprávnená účtovať Dlžníkovi za svoje služby pri poskytovaní povoleného prečerpania odplatu, ktorú predstavujú poplatky Banky podľa aktuálne platného Sadzobníka pre fyzické osoby - občanov, zverejneného v prevádzkových priestoroch pobočiek Banky a na www.csob.sk. Zasielanie upomienok a výziev na zaplatenie nie je bankovou službou poskytovanou žalovanej, za ktorú by patrila banke odplata. Tieto poplatky predstavujú plnenie, ktorými sa žalovanej neposkytuje skutočné protiplnenie, poplatky za upomienky vyjadrujú finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. V tejto súvislosti konajúci súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/190/2011 z 25. novembra 2012 a zhodne ako tento súd si osvojuje nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej administratívna agenda predstavuje plnenie, ktoré nie je v záujme spotrebiteľa a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06: "Poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné, sporiteľni bol súdom uložený zákaz používať zmluvné podmienky a prijímať plnenia z poplatkov za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovo-knižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov spotrebiteľa a upomienky. Vrchný krajský súd s poukazom na Občiansky zákonník rozhodol, že neprimerané znevýhodnenie spotrebiteľa je dané nielen vtedy, ak je zmluvná podmienka nejasná a nezrozumiteľná, ale aj v prípade, ak je zmluvná podmienka nezlučiteľná s podstatnými princípmi (ratio legis) právnej úpravy, od ktorej sa odchyľuje alebo ak podstatné práva a povinnosti vychádzajúce z povahy zmluvy obmedzuje tak, že je ohrozené dosiahnutie účelu spotrebiteľskej zmluvy. Pri skúmaní neprijateľnej povahy zmluvných podmienok súd v súlade s rozhodovacou líniou Spolkového súdneho dvora (BGH) potvrdil, že je potrebné vychádzať z najneprijateľnejšieho výkladu, aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy. Aplikáciou najneprijateľnejšieho výkladu posudzovanej zmluvnej podmienky súd dospel k záveru, že poplatok za vydanie náhradnej platobnej karty (15 eur) je neprijateľný, keďže zmluvná podmienka je nejasná a nevylučuje vyrubenie poplatku spotrebiteľovi aj vtedy, keď dôvody vyrubenia nastanú na strane sporiteľne. Poplatok za vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovo-knižnej forme je v rozpor s ratio legis právnej úpravy, keďže spotrebiteľ by mal znášať iba skutočné náklady za kvitanciu a nie aj poplatok za jej vystavenie. Na poplatok za vystavenie kvitancie, navyše v paušálne odstupňovanej výške (1‰ z hodnoty zapísaného práva) s minimálnou a maximálnou výškou, nemá sporiteľňa nárok, keďže poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za úver. Súd k uvedenému poplatku poznamenal, že poplatok za výkony spojené s vystavením kvitancie v predpísanej pozemkovo-knižnej forme sleduje v prevažnej miere overenie predpokladov pre jej vydanie, ktorých preverenie nie je v záujme spotrebiteľa, ale práve naopak sporiteľne. Poplatok tak nemá ani rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Pri aplikácii najneprijateľnejšieho výkladu nemôže v teste prijateľnosti zmluvných podmienok obstať ani poplatok za skúmanie a preverovanie pomerov prijateľnosti zmluvných podmienok obstať ani poplatok za skúmanie a preverovanie pomerov spotrebiteľa (10 eur), keďže tento pokrýva aktivity sporiteľne napríklad pri preverovaní pohybov na účte v súvislosti so vznesenými požiadavkami spotrebiteľa na vrátenie neoprávnene zrazených poplatkov a ani podľa zákona za takéto úkony sporiteľni odplata nepatrí. Súd posúdil ako neprijateľné aj poplatky za upomienku zasielanú spotrebiteľovi (13 eur), na ktoré niet zákonného nároku, a ktoré sporiteľni nemôžu patriť v prípade, keď si táto uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškание". Z dôvodu neprijateľnosti žalobcom účtovaných poplatkov súd žalobu v tejto časti zamietol, pričom žalovanou uhradenú sumu vo výške 124, 21 eura

(žalobcom započítanú na úhradu poplatkov) započítal na úhradu dlžnej istiny, ktorej suma sa tak znížila na sumu 689,06 eura.

Súd žalobu zamietol aj v časti žalobcom uplatnených zmluvných úrokov za obdobie po zosplatnení úveru, t.j. po 31.12.2011. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom má vo svojej podstate účinky odstúpenia od zmluvy, čo vo svojich dôsledkoch okrem iného znamená, že žalobcovi vzniklo právo domáhať sa len vrátenia poskytnutého úveru, nie však úrokov za úver s účinkami od jej vzniku (§ 48 ods. 2 OZ). Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody). Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. K otázke oprávnenia žalobcu požadovať zmluvné úroky len do doby zosplatnenia úveru poukazuje konajúci súd aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014, podľa ktorého "Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods.

1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka."

Napokon súd žalobu zamietol aj v časti úroku z omeškania zo sumy 580,35 eura (zmluvné úroky a poplatky) od 24.12.2014 do zaplatenia. Úroky z omeškania sú sankciou, a teda príslušenstvom pohľadávky, a preto za omeškanie so zaplatením zmluvného úroku, resp. poplatku nevzniklo žalobcovi právo na úroky z omeškania, pretože v tomto prípade ide o omeškanie so zaplatením príslušenstva. Veriteľ nemá právo nárokovať si voči dlžníkovi príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z dohodnutých úrokov, pretože Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník to neumožňujú, neupravujú sankčný nárok pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (k tomu pozri napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky 35Odo/101/2002, 9Odo/689 /2006).

Keďže žalovaná je doposiaľ v omeškaní s plnením peňažného záväzku, priznal súd žalobcovi v súlade s § 517 ods. 2 OZ úroky z omeškania vo výške 9 % p.a. z dlžnej istiny a to od 24.12.2014 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
 - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- .Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, je možné podať návrh na jeho výkon podľa Exekučného poriadku.